

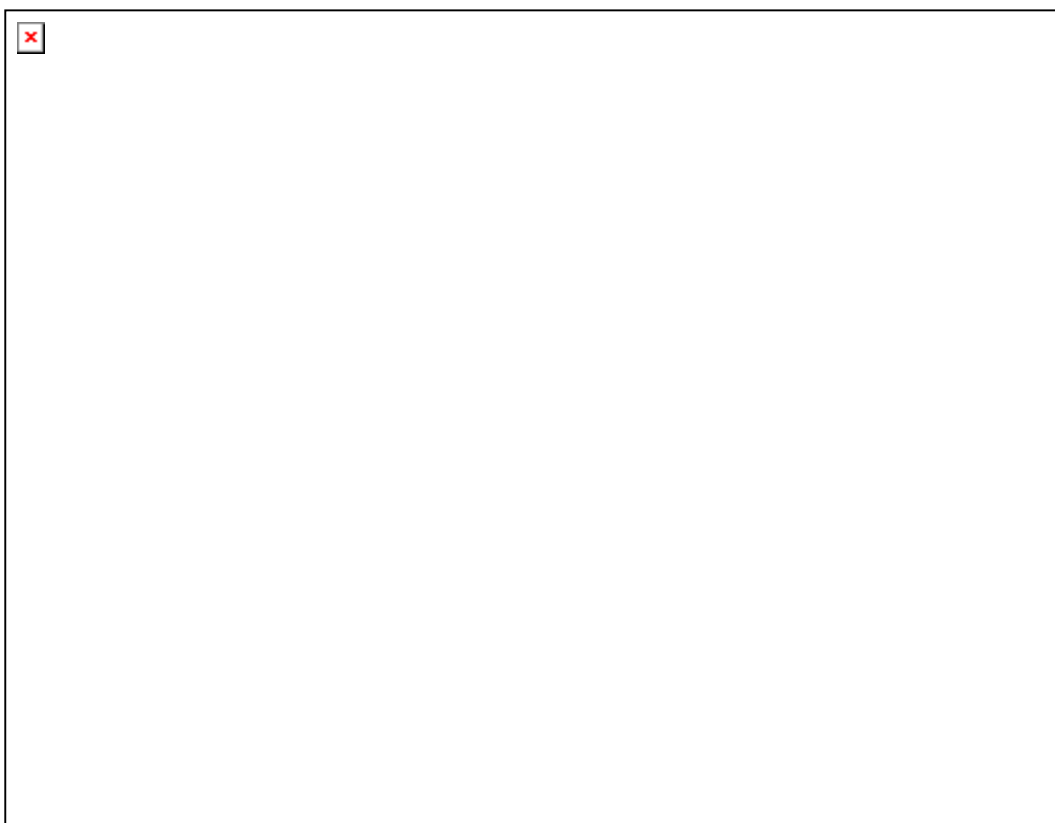
Gruppe: 2

FCI rasenr: 137

FCI dato: 13.03.2001

NKK dato: 31.05.2006

PYRENEERHUND

M. DAVIDSON

Nordisk Kennel Union
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

GRUPPE: 2
FCIs RASENR.: 137
av 13.03.2001
Utg. 31.03.2005 GB

RASEBESKRIVELSE FOR **PYRENEERHUND**
(Chien de Montagne des Pyrénées)

**Opprinnelsesland/
hjemland:**

Frankrike.

Helhetsinntrykk:

Stor hund, imponerende og sterkt bygget, men ikke uten en viss eleganse.

Viktige proporsjoner:

- Skallens bredeste del er lik skallelengden.
- Snutepartiet litt kortere enn skallen.
- Kroppslengden målt fra skulderleddet til sittebensknuten litt lengre enn mankehøyden.
- Brystdybden lik eller litt mindre enn halve mankehøyden.

**Adferd/
temperament:**

Da rasen ble brukt til selvstendig å vokte husdyr for rovdyrangrep, var man like avhengig av hundens vokteregenskaper som dens flokktilhørighet. Dette resulterte i styrke og bevegelighet, sammen med mildhet og tilhørighet til dem hunden vaktet. Rasen har derfor en viss uavhengighet og sans for initiativ, som krever en viss autoritet fra eieren.

Hode:

Ikke for kraftig i forhold til størrelsen. Hodets sider temmelig flate.

Skalle:

Skallebredden på det bredeste lik skallelengden. Lett hvelvet; tydelig nakkeknøl, den bakre del ovalt formet. Ikke markerte øyebrynsbuer. Knappt markert pannefure mellom øynene.

Stopp:

Moderat.

Nesebrusk:

Helt sort.

Snuteparti:

Bredt, litt kortere en skallen, avsmalnende mot spissen og danner en stump "V" sett ovenfra. Godt utfylt under øynene.

Lepper:

Lite hengende lepper, som akkurat dekker underkjeven. Sorte, eller kraftig markert med sort, som også ganen er.

Kjever/tenner:

Komplett tannsett, sunne og hvite tenner. Saksebitt. Tangbitt tillatt, også at de to midterste fortenner i underkjeven heller utover.

Øyne: Brunt ravfarget. Ganske små, lett skråstilte, mandelformete, med et intelligent og tankefullt, mykt og drømmende uttrykk. Tilliggende sorte øyelokksrender.

Ører: Ansatt i høyde med øynene, ganske små. Trekantede, avrundete spisser. Henger flatt inntil hodet. Løftes en aning når oppmerksom.

Hals: Kraftig, temmelig kort med lite utviklet løs halshud.

Forlemmer:

Helhetsinntrykk: Rette og kraftige.

Skulder: Moderat skråstilt.

Overarm: Muskulløs, moderat lang.

Underarm: Rett, kraftig, med mye beheng.

Håndrot: Leddet på linje med underarmen.

Mellomhånd: Lett skråstilt. Noen ganger enkle eller doble sporer.

Poter: Ikke lange, kompakte, lett hvelvede tær.

Kropp: Kroppslengden noe lengre enn mankehøyden. Markavstanden omtrent halve mankehøyden, aldri mindre.

Overlinje: Sterk.

Manke: Bred.

Rygg: Av god lengde, sterk.

Lend: Moderat lang.

Kryss: Svakt hellende med markert hofteparti.

Bryst: Ikke for lavt, men bredt og langt. Rekker til albuene, ikke lavere. Høyden lik eller litt mindre enn halve mankehøyden. Ribbena svakt hvelvet.

Flanker: Ikke særlig dype.

Hale: Buskete med fane. I hvile bæres den lavt med spissen helst formet som en krok; når oppmerksom bæres den fast ringet over ryggen («pyreneerhjul») så bare spissen berører lenden. Rekker minst til haseleddet. .

Baklemmer:

Helhetsinntrykk: Behenget lengre og tykkere enn på forbena. Parallele sett bakfra.

Lår: Muskuløse, ikke spesielt lange. Moderat skråstilte, muskuløse.

Knær: Moderat vinklede, parallelle.

Underlår: Moderat lange, sterke.

Haser: Brede, tørre, moderat vinklet.

Mellomfot: Velutviklede dobbeltsporere.

Poter: Ikke særlig lange, kompakte, lett hvelvede tær.

Bevegelser:

Frie og kraftfulle, aldri tunge, men tvert imot ledige og raske og ikke uten en viss smidighet og eleganse. Vinklingen tillater stor steglengde.

Hud:

Tykk og smidig, ofte med pigmentflekker over hele kroppen.

Pels:

Hårlag: Meget tett, flatt, temmelig langt og mykt. Noe striere på skuldrene og ryggen. Lengre på halen og rund halsen hvor den kan være lett bølget. Buksene på bakbena finere, mer ullen og meget tett. Tykk underull.

Farge: Hvit, eller hvit med grå, grevlingfargete, blekgule, ulvefargete eller oransje flekker på hodet, ørene og haleroten, noen ganger på kroppen. Grevlingfargede flekker foretrekkes.

Størrelse og vekt:

Mankehøyde: Hannhunder: 70-80 cm
Tisper: 65-75 cm
Toleranse +2 cm for meget gode typer.

Feil:

Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er, skal graderes etter hvor stort avviket er i relasjon til rasebeskrivelsen.

- For tungt helhetsinntrykk uten edelhet. Sløv.
- Hodet for tungt, rektangulært.
- Skallen for kraftig, hvelvet panne, for markert eller manglende stopp.
- For hengende lepper.

- Utilstrekkelig pigmentering i munnen og på nesebrusken.
- Øyne runde, innsunkne, utstående, for lyse. Hengende nedre øyelokk, stirrende uttrykk, manglende pigmentering på øyelokksranden.
- Ører for lange, for brede, brettet, foldet, for høyt ansatte.
- Halsen tynn, for lang eller for kort, for mye løs halshud.
- Svak rygg, karpelend.
- Sterkt opptrukket eller hengende buk.
- Brystkassen for bred eller for smal, flate ribber, tønneformet.
- Halen for kort eller for lang, dårlig båret, for lite beheng; danner ikke et hjul når oppmerksom, eller gjør det også i hvile.
- Rette haser eller overinklet.
- Inn- eller toverdreide ben.
- Poter for lange og flate.
- Kort eller krøllet pels. Manglende underull.

Diskvalifiserende feil:

Hunder som viser tegn på aggressivitet og/eller har fysiske defekter som påvirker hundens sunnhet skal diskvalifiseres.

- Nesebrusk annen farge enn absolutt sort.
- Over- eller underbitt.
- Rosa farge på øyelokksranden. Gule øyne.
- Manglende sporer; enkle eller deformerte doble sporer på bakbena.
- Andre farger enn de som er beskrevet.
- Annen størrelse enn angitt.

OBS

Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.

Rasebeskrivelsen er oversatt fra gjeldende FCI-standard.

Norsk Kennel Klub, 31. mai 2006